

Arrest

nr. 323 101 van 11 maart 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, N. R. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 9/04/1995. U bent Pashtoun van origine en soennitisch moslim. U bent afkomstig van het dorp Watapur, district Watapur, provincie Kunar. U studeerde Engelse literatuur aan de Saeed Jamaluddin universiteit in Kunar van 2014 tot 2017. Na het afstuderen was u een jaar op zoek naar werk, waarna u besloot om het beroep klerenmaker te leren. Na een jaar als leerjongen te werken kon u uw eigen winkel openen waar u twee jaar heeft gewerkt.

Uw broer, A. (...), werkte voor de overheid en regelde - toen uw winkel al ongeveer één jaar en 9 maanden open was - een contract met het leger waardoor u hun uniformen mocht aanpassen en vermaken. Drie maanden na de start van dit contract, werd u opgebeld door de taliban. Ze zeiden dat ze op de hoogte waren van uw contract met de overheid en dat u een job voor hen moest doen, maar dan werd deze telefoon afgebroken. Drie dagen na dit telefoongesprek kwamen er vijf gewapende talibs 's nachts naar uw huis. U

moest hen informeren als u de uniformen zou afleveren en dan zouden ze mensen sturen om explosief materiaal te plaatsen. Aangezien ze u bedreigden, durfde u niet weigeren, maar de volgende ochtend informeerde u de commandant van de politie in het districtscentrum. Hij verklaarde dat ze deze personen zouden arresteren. Er werd afgesproken dat u aan de taliban zou laten weten dat u op donderdag de uniformen zou leveren. De politie zou dan deze talibs proberen arresteren vóórdat ze uw winkel binnenkwamen. Indien dit echter niet gelukt was, en de personen toch in uw winkel terecht kwamen, moest u als signaal de lichten in uw winkel aan en uit zetten.

U belde de taliban op en regelde dat ze donderdagochtend zouden komen. Twee talibs kwamen die dag naar uw winkel en plaatsten explosieve materialen op de uniformen. Nadat ze uw winkel verlieten, hoorde u schoten. Tien minuten later kwamen er overheidsofficieren in uw winkel om de uniformen met explosieven mee te nemen. Toen u uw winkel buitenkwam zag u de twee talibs dood op de grond liggen. Eenmaal thuis vertelde u alles tegen uw vader. Hij adviseerde u naar een stamgenoot te gaan die dicht bij het districtscentrum woonde. Drie dagen later vertelde uw vader dat de taliban die nacht bij hen thuis waren langsgesproken. Ze vroegen waar u was, beschuldigden u van spioneren en sloegen uw vader en uw moeder. Ze zeiden dat ze u zouden doden als ze u zouden vinden.

Op 13/01/1400 (Gregoriaanse kalender: 2/04/2021) diende u een klacht in bij de overheid en vroeg u hen om hulp. Op 14/01/1400 (3/04/2021) had u een gesprek met commandant Sardar Nabi die aangaf u niet te kunnen helpen en hij adviseerde u om te vluchten. De dag nadien, op 4/04/2021, verliet u Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u op 4/08/2021 aankwam. Daags nadien diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Na uw vertrek uit Afghanistan vielen de taliban uw familie lastig. Uw vader werd verschillende keren gevraagd om naar het districtsbureau te gaan, ze vroegen de malik om informatie over u en ze vroegen de dorpelingen in de moskee over u. Er werd ook een dreigbrief voor uw huis gelegd. Op een bepaald moment wisten de taliban dat u niet meer in Afghanistan was en kreeg uw vader een geldboete van 300 000 Afghani.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer: uw taskara, schooldocumenten (8), een trainingscertificaat van US AID, uw contract met de overheid, een dreigbrief van de taliban, een verkiezingsdocument, de enveloppen waarmee de documenten verstuurd werden (2), documenten in verband met de job van uw broer (5), een certificaat van Nederlandse lessen, een document van uw werk in België en uw cv. U legt ook kopieën van volgende documenten neer: uw paspoort, de taskara van uw vader, een klachtenbrief, een brief in verband met de verdwijning van uw broer, foto's (29), foto's van uw broer in werkverband (4) en een SD kaart waarop uw trouwceremonie staat en een aantal foto's van op facebook.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste is het vreemd dat de taliban tout court aan u zouden vragen om voor hen een taak uit te voeren. U en uw familieleden hadden namelijk geen banden met de taliban waardoor het risicovol was voor hen om u voor hun doeleinden in te schakelen, gezien ze onmogelijk konden weten of ze u konden vertrouwen (CGVS p. 9). Meer nog, u geeft aan dat uw broer gedurende 9 jaar voor de voormalige overheid gewerkt heeft en dat de taliban van diens tewerkstelling op de hoogte waren omdat uw broer in uw eigen district werkte (CGVS p. 16). Daarnaast was u zelf - vrijwillig - ook een contract met de overheid aangegaan en geeft u aan dat de taliban hiervan op de hoogte waren (CGVS p. 11). Het is dus uiterst vreemd dat de taliban dan uitgerekend u zouden inschakelen om voor hen een opdracht uit te voeren. Uw loyaliteiten lagen duidelijk bij de overheid. Het is hier dan ook weinig aannemelijk dat de taliban aan bovenstaande zaken voorbij zouden gaan en dat ze geen rekening zouden houden met uw loyaliteiten en de risico's die hier voor hen mee gepaard gingen.

In dit kader dient opgemerkt te worden dat de aard van de opdracht, namelijk het plaatsen van explosieven in de uniformen van overheidspersoneel, het net nog minder aannemelijk zou maken dat u deze opdracht zou uitvoeren of steunen. Er zou namelijk een reële kans zijn dat uw broer met deze explosieven in aanraking zou komen, gezien hij als politieagent werkte in uw district (CGVS p. 16) en u de uniformen van het leger, de lokale politie en de nationale politie in uw regio vermaakte en aanpaste (CGVS p. 14). U zou hierdoor dus nog minder geneigd zijn om deze opdracht uit te voeren. Als er u gevraagd wordt waarom de taliban u deze taak zou toevertrouwen, wetende van uw banden met de overheid, geeft u een algemeen antwoord. U geeft aan dat mensen bang waren van de taliban en daarom deden wat er gevraagd werd om geen problemen te krijgen. Volgens uw verklaringen waren de taliban daarom 'zeker dat ik het voor hen zou doen' (CGVS p. 16). U slaagt er hierbij echter niet in te verklaren waarom de taliban dit specifiek aan u zouden vragen, ondanks uw gekende banden met de overheid.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen omtrent uw eigen gedrag, het gedrag van de taliban en het gedrag van de overheid vreemd te noemen. Vooreerst, wat betreft de veiligheidssituatie in uw regio, verklaart u het volgende: 'De mensen kunnen de overheid niet vertrouwen omdat ze niet zo in controle waren om de mensen van de regio te beschermen' (CGVS p. 10). Nochtans geeft u aan dat u, nadat u al ernstige problemen kende met de taliban, toch nog de moeite heeft gedaan om een klacht in te dienen bij de overheid. Vanuit uw perspectief zou het echter tijdsverlies zijn om hulp te vragen aan een dienst die volgens uw verklaringen weinig impact had in uw regio, hetgeen iemand die vreest voor zijn leven zich niet kan permitteren. Dit toont ofwel aan dat u dacht dat de overheid een sterkere positie had in uw regio dan u initieel had aangegeven, ofwel dat de beweerde vervolging van de taliban niet zo acuut of ernstig was als u aangeeft.

Daarnaast is ook de handelwijze van de taliban vreemd te noemen. Volgens uw verklaringen leken de taliban uw aanwijzingen namelijk bijna blindelings te volgen. Zo had u, in samenspraak met de commandant van de politie, aan de taliban gezegd dat ze op donderdagochtend naar uw winkel mochten komen om de explosieven te plaatsen (CGVS p. 11). Volgens uw verklaringen stemden ze hier zonder meer mee in. Nochtans leek u initieel niet zo happig om op hun vraag in te gaan. De taliban moesten u namelijk persoonlijk komen opzoeken nadat u geen reactie had gegeven op hun telefoontje (CGVS p. 11). Uw gedrag getuigde dus van weinig initiatief en medewerkingszin, waardoor het vreemd is dat de taliban u dan zonder meer zou volgen omtrent het moment van deze operatie. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat uw winkel zich in de bazaar bevond, waar volgens uw verklaringen vaak mensen van het leger en de politie kwamen (CGVS p. 9, 11, 15). Dit was dus een gevaarlijke plek voor de taliban, waardoor het des te vreemd is dat ze niet meer voorzorgsmaatregelen aan de dag zouden leggen. Zeker aangezien u ook aangeeft dat de taliban twee belangrijke personen naar uw winkel stuurde (CGVS p. 17). Dit zou dus een reden te meer zijn voor de taliban om extra voorzorgsmaatregelen te nemen. Dat de taliban uw aanwijzingen blindelings opvolgden, terwijl ze twee belangrijke talibs naar uw winkel stuurden die zich op een plaats bevond waar overheidsmedewerkers vaak bijeenkwamen, zonder het nemen van enige veiligheidsmaatregel, is uitermate bevreemdend.

Ten slotte legt u ook vreemde verklaringen af omtrent de acties van de overheid. Zo geeft u aan dat, toen u de overheid vertelde over de vraag van de taliban omtrent de explosieven, ze u zeiden dat u niet bang moest zijn en dat de overheid u steunde (CGVS p. 11). Echter, toen u hun hulp vroeg nadat de talibs gearresteerd werden en u bedreigd werd, kreeg u als antwoord dat ze niets konden doen en dat u beter kon vluchten (CGVS p. 12). Nochtans had u een broer die bij de politie werkte én had u de overheid geïnformeerd over – en behoeft van – een mogelijke aanslag. De weinig consistente houding van de overheidsmedewerkers is vreemd te noemen. Daarnaast zijn ook uw verklaringen omtrent de afspraak met de overheid vreemd te noemen. Zo geeft u aan dat u de lichten in uw winkel aan en uit moest zetten om aan de overheid te laten weten dat de personen in uw winkel waren (CGVS p. 11). Dit is echter een signaal dat zeer opvallend is en dat ook door de taliban wel opgemerkt zou worden. Uw verklaringen omtrent de acties en afspraken met de overheid komen niet erg realistisch of consistent over..

Ten derde, wat betreft de door u voorgehouden tewerkstelling als kleermaker die soms uniformen van de overheid zou vermaken of aanpassen, dient op volgende zaken gewezen te worden. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u slechts één foto indient met betrekking tot uw tewerkstelling als kleermaker. U legt een foto neer waarop een aantal kleren aan een draad hangen (zie map 'Documenten'). Hieruit valt echter weinig te concluderen; deze foto kan door eender wie gemaakt zijn en om eender welke reden. U staat bovendien niet op deze foto, de kleren zijn niet duidelijk te herkennen als leger- of politie-uniformen en ook uw winkel is hierbij niet te zien. Het is hierbij vreemd dat u geen enkele foto van uw kleermakerswinkel indient. U verklaart dat u alles kwijtgeraakte toen uw telefoon werd afgenomen en dat u enkel die ene foto kon indienen omdat die op de telefoon van uw vrouw stond (CGVS p. 16). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u wel uw contract met de overheid neerlegt. Hierbij wenst het CGVS te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen

worden verkregen of worden nagmaakt (zie map 'Landeninformatie'). In combinatie met het feit dat u slechts één foto neerlegt van uw winkel en/of tewerkstelling als kleermaker én bovenstaande opmerkingen, rijzen hier dus wel vragen omtrent uw beweerdte tewerkstelling en bijhorend contract met de overheid. Als aan uw tewerkstelling geen geloof kan gehecht worden, kan ook geen geloof gehecht worden aan uw problemen die zich in de context van deze tewerkstelling zouden situeren.

Daarnaast, zelfs als uw tewerkstelling als kleermaker die uniformen voor overheidsmedewerkers hielp vermaken, maar niet de kwestie van de explosieven, kan louter uit uw tewerkstelling als kleermaker geen vrees volgens vervolging blijken. Volgens uw verklaringen heeft u nooit officieel voor de overheid gewerkt, maar had u enkel een contract met de overheid en dit slechts voor drie maanden (CGVS p. 3, 8). Bovendien heeft u, ondanks uw beweerdte connectie met de voormalige Afghaanse overheid, geen concreet militair of politieel profiel. U heeft bijvoorbeeld nooit de wapens opgenomen en actief de taliban bestreden, maar (ver)maakte enkel uniformen. Het leveren van kleermakersdiensten aan overheidspersoneel is niet van dezelfde aard als het leveren van wapens of deelnemen aan gevechten tegen de taliban. Louter op basis van uw beweerdte tewerkstelling in Afghanistan kan er daarom in ieder geval geen gegronde vrees in uwer hoofde vastgesteld worden. U geeft ook geen vrees aan omwille van deze tewerkstelling; u spreekt enkel over een vrees omwille van de gefaalde missie (CGVS, p. 18). Dit werd hierboven al als onaannemelijk beoordeeld (cfr. supra).

Ten vierde legt u vreemde verklaringen af omtrent de (ongedateerde) dreigbrief die u van de taliban ontvangen heeft en die u ook neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming. In deze brief staat enerzijds dat u gedurende 20 jaar een medewerker was van de overheid en anderzijds wordt vermeld dat door middel van uw toedoen twee bommenmakers van de taliban om het leven zijn gekomen (zie map 'Documenten'). U geeft zelf aan dat u deze brief niet kan vertrouwen, omdat de taliban op dat moment al aan de macht waren en dus geen dreigbrieven hoefden te sturen. Ze konden u namelijk direct vragen om naar hun bureau te gaan (CGVS p. 13). U vermoedt dat deze brief van de dorpingen kwam om jullie problemen te bezorgen (CGVS p. 13). Op dat moment was u echter al niet meer in Afghanistan aanwezig en hadden jullie al problemen met de taliban. Het is dus een vreemde verklaring dat de dorpingen dan een brief zouden afleveren om uw familie 'problemen te bezorgen'. Bovendien staat in de dreigbrief vermeld dat er door middel van uw toedoen twee talibs (i.e., bommenmakers) stierven, hetgeen specifieke en gedetailleerde informatie is. De vraag kan hier gesteld worden hoe de dorpingen over deze informatie zouden beschikken en waarom ze uw familie een dergelijke valse dreigbrief zouden sturen. Bovenstaande zaken doen vragen rijzen omtrent de echtheid van de brief die u indient en bijkomend ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Concluderend kan hier gesteld worden dat, aangezien u uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk weet te maken (cfr. supra), uw vrees voor vervolging door de taliban binnen de actuele situatie van Afghanistan ongegrond geacht wordt.

Ten vijfde wenst het CGVS nog in te gaan op de overheidsfunctie van uw broer. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer sinds de machtsovername van de taliban van augustus 2021 vermist is en ter ondersteuning hiervan legt u een attest van de dorpsouderen en dorpsleiders neer. Enerzijds kan hier gewezen worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, waarop supra al gewezen. Dit attest is bovendien slechts een kopie en kopieën kunnen makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is. Anderzijds wenst het CGVS te benadrukken dat uw familie nog steeds op dezelfde plaats woont in Afghanistan klaarblijkelijk zonder noemenswaardige problemen omwille van het profiel van uw broer (CGVS p. 5). U geeft dan wel aan dat uw familie soms nog wordt lastig gevallen door de taliban, maar u geeft aan dat dit omwille van uw problemen met de taliban is en niet omwille van het profiel van uw broer (CGVS p. 18). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging en huidige situatie van uw broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op

deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Hierbij dient opnieuw gewezen worden op het feit dat uw familie nog steeds in hetzelfde huis woont in Afghanistan en klaarblijkelijk met rust worden gelaten omwille van het profiel van uw broer (CGVS p. 5). U haalt namelijk geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van uw familie omwille van het profiel van uw broer en u toont ook niet aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden. Als er u gevraagd wordt wat u vreest bij terugkeer naar Afghanistan, geeft u ook geen problemen aan omwille van het profiel van uw broer, u spreekt enkel over uw eigen persoonlijke problemen met de taliban (CGVS p. 18). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft gehad met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Ten slotte wenst het CGVS nog in te gaan op een aantal zaken. Vooreerst geeft u aan het einde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook aan dat u de taliban vreest omwille van uw verblijf in Europa en uw studies van een vreemde taal. U stelt dat u verwesterd bent omdat uw levensstijl is veranderd, omdat u uw baard scheelt en omdat uw kledingstijl en haarstijl niet volgens de stijl van moslims is (CGVS p. 18-19). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat uw kleding- en haarstijl deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U geeft hierbij aan dat de taliban u zullen verdenken van het veranderen van uw religie omwille van uw verblijf in een nietmoslim land (CGVS p. 18-19), hetgeen slechts een blote bewering is aangezien u geen concrete dreigementen vanwege de taliban aan uw adres in dit kader kan aanreiken (CGVS p. 18-19). U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Hierbij wenst het CGVS te benadrukken dat uit de landeninformatie niet blijkt dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Hierover wordt infra meer in detail geargumenteed bij de bespreking van uw nood aan subsidiaire bescherming.

Daarnaast heeft uw advocaat na het ontvangen van het gehoorverslag nog enkele correcties bij de notities overgemaakt (zie map 'Documenten'). Echter, deze opmerkingen hebben geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw taskara, de taskara van uw vader, de enveloppes waarmee de documenten verstuurd werden en de familiefoto's vormen hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en familieband, maar kunnen uw asielrelaas niet ondersteunen. De klachtenbrief die u indient ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming is slechts een kopie en is bovendien gebaseerd op uw eigen verklaringen die volgens uw verklaringen nadien gesigneerd en gestempeld werden (CGVS p. 13; zie map 'Documenten'). Hierbij kan opnieuw gewezen worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afgaanse documenten, met name als het gaat om kopieën (cfr. supra), waardoor de bewijswaarde hiervan als laag beoordeeld wordt. Het grootste deel van de documenten die u indiende ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, kwamen eerder in de beslissing al aan bod. De overige documenten (i.e., een verkiezingsdocument, foto's van uw huwelijk, een video van uw trouwceremonie, een trainingscertificaat van USAID, een certificaat van Nederlandse lessen, een document van uw werk in België, uw cv en de documenten omtrent het profiel van uw broer) die u indient betreffen zaken die niet betwist worden of waaruit geen persoonlijke vrees kan blijken.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf
en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen

aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 13 november 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet) aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en de weblinks ervan vermeldt:

EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_EUAA_Afghanistan:_Targeting_of_individuals_van_augustus_2022.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

Verzoeker stelt in een aanvullende nota: “Verzoeker wenst zijn integratie in ons land aan te tonen. In het kader hiervan legt hij zijn studentenkaart – bibkaart neer. Hij gaat naar CVO Encora. Hij heeft deelcertificaten behaald voor de Nederlandse taal. Het schoolsysteem in België is veel beter dan in Afghanistan. In Afghanistan kan je niet studeren wat je wilt, in België wel. Daarnaast verwijst verzoeker naar zijn werkervaring in België. Verzoeker heeft verschillende jobs gehad. Uit de aanbevelingsbrieven kan er gesteld worden dat men altijd zeer tevreden is geweest van verzoeker. Verzoeker benadrukt ook dat de werkomstandigheden hier veel beter zijn. Hier hebben de mensen respect voor elkaar. Vrouwen en mannen kunnen samen werken. In Afghanistan is dit niet het geval. Verder legt verzoeker een aantal foto's neer. Verzoeker heeft veel vrienden en vriendinnen gemaakt in België. Hij gaat regelmatig uit met hen en drinkt regelmatig samen alcohol. Verzoeker wenst ook te benadrukken dat zijn mentaliteit hier heel erg veranderd is op positieve manier. Hij voelt zich hier thuis en gelukkig. Hiermee wenst verzoeker te laten zien dat hij op zeer intense wijze is overgegaan tot de verinnerlijking van onze Belgische taal, zeden en gewoonten en zich de Belgische samenlevingsnormen in hoge mate heeft eigen gemaakt en op economisch, sociaal en cultureel terrein en op andere terreinen van het maatschappelijk leven.”

De vermelde foto's zijn bij de nota gevoegd.

Voorts verwijst verzoeker in de aanvullende nota naar verschillende rapporten die wijzen op het verhoogde risico op vervolging door de Taliban omwille van gepercipieerde verwestering:

“(Bv. Danish Refugee Council, “Tilbagevenden til © Afghanistan”, oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/388628/1/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf>, 16 en Save the Children, “From

Europe to Afghanistan: experiences of child returnees, 2018, beschikbaar op <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From Europe to Afghanistan- screen%201610.pdf>, 34) Er zijn heel wat voorbeelden van incidenten waarbij de Taliban terugkeerders heeft gearresteerd of vermoord. Het EASO-rapport "Afghan nationals perceived as 'Westernised'" verwijst bijvoorbeeld naar twee terugkeerders uit Australië die werden vermoord door de Taliban omwille van hun verblijf in een ongelovig land. (EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 12-13) F. Stahlmann (2019) heeft het dan weer over twee Afghanen die terugkeerden vanuit Duitsland en die werden gearresteerd en later mishandeld omdat ze ervan verdacht werden te werken voor 'de ongelovigen'. (Stahlmann, F., *Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen*, 2019, beschikbaar op: https://www.asyl.net/fileadmin/user_upload/beitraege/asylmagazin/Beitraege_AM_2019/AM19-8-9_beitrag_stahlmann.pdf, p. 279.) Ook het rapport van de Refugee Support Network heeft het bijvoorbeeld over een jonge terugkeerder uit Noorwegen die werd onthoofd door de Taliban omdat hij internationale papieren en een bankkaart bij zich had. (Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 28-29.) (Uit het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, maart 2022 blijkt dat het merendeel van de terugkeerders uit Afghanistan ook geweld vrezen bij terugkeer naar Afghanistan.)

Ter terechtzitting legt verzoeker een inschrijvingsformulier cursist bij het centrum voor volwassenenonderwijs neer en foto's waaruit blijkt dat hij een opleiding volgt.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Verweerder heeft vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

De Raad stelt vast dat verzoeker volgende motieven van zijn asielrelaas ongemoeid laat:

“Ten eerste is het vreemd dat de taliban tout court aan u zouden vragen om voor hen een taak uit te voeren. U en uw familieleden hadden namelijk geen banden met de taliban waardoor het risicovol was voor hen om u voor hun doeleinden in te schakelen, gezien ze onmogelijk konden weten of ze u konden vertrouwen (CGVS p. 9). Meer nog, u geeft aan dat uw broer gedurende 9 jaar voor de voormalige overheid gewerkt heeft en dat de taliban van diens tewerkstelling op de hoogte waren omdat uw broer in uw eigen district werkte (CGVS p. 16). Daarnaast was u zelf - vrijwillig - ook een contract met de overheid aangegaan en geeft u aan dat de taliban hiervan op de hoogte waren (CGVS p. 11). Het is dus uiterst vreemd dat de taliban dan uitgerekend u zouden inschakelen om voor hen een opdracht uit te voeren. Uw loyaliteiten lagen duidelijk bij de overheid. Het is hier dan ook weinig aannemelijk dat de taliban aan bovenstaande zaken voorbij zouden gaan en dat ze geen rekening zouden houden met uw loyaliteiten en de risico's die hier voor hen mee gepaard gingen. In dit kader dient opgemerkt te worden dat de aard van de opdracht, namelijk het plaatsen van explosieven in de uniformen van overheidspersoneel, het net nog minder aannemelijk zou maken dat u deze opdracht zou uitvoeren of steunen. Er zou namelijk een reële kans zijn dat uw broer met deze explosieven in aanraking zou komen, gezien hij als politieagent werkte in uw district (CGVS p. 16) en u de uniformen van het leger, de lokale politie en de nationale politie in uw regio vermaakte en aanpaste (CGVS p. 14). U zou hierdoor dus nog minder geneigd zijn om deze opdracht uit te voeren. Als er u gevraagd wordt waarom de taliban u deze

taak zou toevertrouwen, wetende van uw banden met de overheid, geeft u een algemeen antwoord. U geeft aan dat mensen bang waren van de taliban en daarom deden wat er gevraagd werd om geen problemen te krijgen. Volgens uw verklaringen waren de taliban daarom 'zeker dat ik het voor hen zou doen' (CGVS p. 16). U slaagt er hierbij echter niet in te verklaren waarom de taliban dit specifiek aan u zouden vragen, ondanks uw gekende banden met de overheid."

Deze motieven vinden steun in het dossier en worden door de Raad bijgetreden.

Verzoeker betoogt in verband met het motief dat hij bij terugkeer naar Afghanistan vreest gedood te worden door de taliban: *"Uit informatie van verzoeker (Algemeen Ambtsbericht Afghanistan november 2016) blijkt dat de overheid het voor het zeggen heeft in Kunar, doch dat de Taliban er voet aan de grond hebben. Hierdoor is het dan ook des te aannemelijker dat talibanleden iemand die banden heeft met de overheid gaat proberen voor hun organisatie te winnen."* Verzoeker baseert zich in zijn betoog op een rapport uit 2016, terwijl verweerder zich baseert op recentere rapporten: *"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is."*

Verzoeker wijst op het feit dat de overheid inderdaad de macht had in Kunar, doch dat de taliban er ook voet aan de grond had.

Met dit betoog maakt hij niet aannemelijk dat verweerder ten onrechte besluit: *"Ten tweede zijn ook uw verklaringen omtrent uw eigen gedrag, het gedrag van de taliban en het gedrag van de overheid vreemd te noemen. Vooreerst, wat betreft de veiligheidssituatie in uw regio, verklaart u het volgende: 'De mensen kunnen de overheid niet vertrouwen omdat ze niet zo in controle waren om de mensen van de regio te beschermen' (CGVS p. 10). Nochtans geeft u aan dat u, nadat u al ernstige problemen kende met de taliban, toch nog de moeite heeft gedaan om een klacht in te dienen bij de overheid. Vanuit uw perspectief zou het echter tijdsverlies zijn om hulp te vragen aan een dienst die volgens uw verklaringen weinig impact had in uw regio, hetgeen iemand die vreest voor zijn leven zich niet kan permitteren. Dit toont ofwel aan dat u dacht dat de overheid een sterkere positie had in uw regio dan u initieel had aangegeven, ofwel dat de beweerde vervolging van de taliban niet zo acuut of ernstig was als u aangeeft."*

Aangaande het motief over de handelwijze van de taliban stelt verzoeker: *"Verzoeker wenst hieromtrent te informeren dat de talibanleden zijn aanwijzingen hebben gevolgd omdat ze op die manier het best hun doel konden bereiken, namelijk zoveel mogelijk strijders proberen te rekruteren in een gebied dat ze niet volledig onder controle hebben. Uiteraard zou het anders zijn als ze de provincie Kunar wel volledig onder controle zouden hebben."*

Met dit betoog gaat verzoeker niet in op de vaststellingen van verweerder, die steun vinden in het dossier. De Raad sluit zich hierbij aan: *"Daarnaast is ook de handelwijze van de taliban vreemd te noemen. Volgens uw verklaringen leken de taliban uw aanwijzingen namelijk bijna blindelings te volgen. Zo had u, in samenspraak met de commandant van de politie, aan de taliban gezegd dat ze op donderdagochtend naar uw winkel mochten komen om de explosieven te plaatsen (CGVS p. 11). Volgens uw verklaringen stemden ze hier zonder meer mee in. Nochtans leek u initieel niet zo happig om op hun vraag in te gaan. De taliban moesten u namelijk persoonlijk komen opzoeken nadat u geen reactie had gegeven op hun telefoontje (CGVS p. 11). Uw gedrag getuigde dus van weinig initiatief en medewerkingszin, waardoor het vreemd is dat de taliban u dan zonder meer zou volgen omtrent het moment van deze operatie. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat uw winkel zich in de bazaar bevond, waar volgens uw verklaringen vaak mensen van het leger en de politie kwamen (CGVS p. 9, 11, 15). Dit was dus een gevaarlijke plek voor de taliban, waardoor het des te vreemd is dat ze niet meer voorzorgsmaatregelen aan de dag zouden leggen. Zeker aangezien u ook aangeeft dat de taliban twee belangrijke personen naar uw winkel stuurde (CGVS p. 17). Dit zou dus een reden te meer zijn voor de taliban om extra voorzorgsmaatregelen te nemen. Dat de taliban uw aanwijzingen blindelings opvolgden, terwijl ze twee belangrijke talibs naar uw winkel stuurden die zich op een plaats bevond waar overheidsmedewerkers vaak bijeenkwamen, zonder het nemen van enige veiligheidsmaatregel, is uitermate bevreemdend."*

Met betrekking tot de overige motieven stelt verzoeker dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid rekening moet worden gehouden met alle beschikbare bewijzen.

Met dit algemeen betoog gaat verzoeker voorbij aan de pertinente vaststellingen van verweerder die steun vinden in het dossier: *“Ten derde, wat betreft de door u voorgehouden tewerkstelling als kleermaker die soms uniformen van de overheid zou vermaken of aanpassen, dient op volgende zaken gewezen te worden. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u slechts één foto indient met betrekking tot uw tewerkstelling als kleermaker. U legt een foto neer waarop een aantal kleren aan een draad hangen (zie map ‘Documenten’). Hieruit valt echter weinig te concluderen; deze foto kan door eender wie gemaakt zijn en om eender welke reden. U staat bovendien niet op deze foto, de kleren zijn niet duidelijk te herkennen als leger- of politie-uniformen en ook uw winkel is hierbij niet te zien. Het is hierbij vreemd dat u geen enkele foto van uw kleermakerswinkel indient. U verklaart dat u alles kwijtgeraakte toen uw telefoon werd afgenomen en dat u enkel die ene foto kon indienen omdat die op de telefoon van uw vrouw stond (CGVS p. 16). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u wel uw contract met de overheid neerlegt. Hierbij wenst het CGVS te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map ‘Landeninformatie’). In combinatie met het feit dat u slechts één foto neerlegt van uw winkel en/of tewerkstelling als kleermaker én bovenstaande opmerkingen, rijzen hier dus wel vragen omtrent uw beweerdde tewerkstelling en bijhorend contract met de overheid. Als aan uw tewerkstelling geen geloof kan gehecht worden, kan ook geen geloof gehecht worden aan uw problemen die zich in de context van deze tewerkstelling zouden situeren. Daarnaast, zelfs als uw tewerkstelling als kleermaker die uniformen voor overheidsmedewerkers hielp vermaken, maar niet de kwestie van de explosieven, kan louter uit uw tewerkstelling als kleermaker geen vrees volgens vervolging blijken. Volgens uw verklaringen heeft u nooit officieel voor de overheid gewerkt, maar had u enkel een contract met de overheid en dit slechts voor drie maanden (CGVS p. 3, 8). Bovendien heeft u, ondanks uw beweerdde connectie met de voormalige Afghaanse overheid, geen concreet militair of politioneel profiel. U heeft bijvoorbeeld nooit de wapens opgenomen en actief de taliban bestreden, maar (ver)maakte enkel uniformen. Het leveren van kleermakersdiensten aan overheidspersoneel is niet van dezelfde aard als het leveren van wapens of deelnemen aan gevechten tegen de taliban. Louter op basis van uw beweerdde tewerkstelling in Afghanistan kan er daarom in ieder geval geen gegronde vrees in uwer hoofde vastgesteld worden. U geeft ook geen vrees aan omwille van deze tewerkstelling; u spreekt enkel over een vrees omwille van de gefaalde missie (CGVS, p. 18). Dit werd hierboven al als onaannemelijk beoordeeld (cfr. supra). Ten vierde legt u vreemde verklaringen af omtrent de (ongedateerde) dreigbrief die u van de taliban ontvangen heeft en die u ook neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming. In deze brief staat enerzijds dat u gedurende 20 jaar een medewerker was van de overheid en anderzijds wordt vermeld dat door middel van uw toedoen twee bommenmakers van de taliban om het leven zijn gekomen (zie map ‘Documenten’). U geeft zelf aan dat u deze brief niet kan vertrouwen, omdat de taliban op dat moment al aan de macht waren en dus geen dreigbrieven hoefden te sturen. Ze konden u namelijk direct vragen om naar hun bureau te gaan (CGVS p. 13). U vermoedt dat deze brief van de dorpelingen kwam om jullie problemen te bezorgen (CGVS p. 13). Op dat moment was u echter al niet meer in Afghanistan aanwezig en hadden jullie al problemen met de taliban. Het is dus een vreemde verklaring dat de dorpelingen dan een brief zouden afleveren om uw familie ‘problemen te bezorgen’. Bovendien staat in de dreigbrief vermeld dat er door middel van uw toedoen twee talibs (i.e., bommenmakers) stierven, hetgeen specifieke en gedetailleerde informatie is. De vraag kan hier gesteld worden hoe de dorpelingen over deze informatie zouden beschikken en waarom ze uw familie een dergelijke valse dreigbrief zouden sturen. Bovenstaande zaken doen vragen rijzen omtrent de echtheid van de brief die u indient en bijkomend ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”*

De Raad sluit zich aan bij het besluit van verweerder: *“Concluderend kan hier gesteld worden dat, aangezien u uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk weet te maken (cfr. supra), uw vrees voor vervolging door de taliban binnen de actuele situatie van Afghanistan ongegrond geacht wordt.”*

Verzoeker laat het motief over familieleden van personen die tot de ANSF behoorden, ongemoeid. Deze motieven vinden steun in het dossier. De Raad sluit zich hierbij aan.

De Raad stelt vast dat de vaststellingen van het CGVS steun vinden in het administratieve dossier. Na kennisname van de elementen in het dossier volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er ingevolge voorstaande vaststellingen geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas en het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken. Er dient te worden benadrukt dat verzoekers uitleg geen afbreuk doet aan de verklaringen die hij aflegde bij de DVZ en bij het CGVS. Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summieri post factum-verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geen

afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden of de algemene ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Ter terechtzitting stelt verzoeker nog te vrezen bij een terugkeer naar Afghanistan te zullen worden vervolgd omwille van zijn 'verwestering'.

In de aanvullende nota stelt verzoeker: *"Verzoeker wenst zijn integratie in ons land aan te tonen. In het kader hiervan legt hij zijn studentenkaart – bibkaart neer. Hij gaat naar CVO Encora. Hij heeft deelcertificaten behaald voor de Nederlandse taal. Het schoolsysteem in België is veel beter dan in Afghanistan. In Afghanistan kan je niet studeren wat je wilt, in België wel. Daarnaast verwijst verzoeker naar zijn werkervaring in België. Verzoeker heeft verschillende jobs gehad. Uit de aanbevelingsbrieven kan er gesteld worden dat men altijd zeer tevreden is geweest van verzoeker. Verzoeker benadrukt ook dat de werkomstandigheden hier veel beter zijn. Hier hebben de mensen respect voor elkaar. Vrouwen en mannen kunnen samen werken. In Afghanistan is dit niet het geval. Verder legt verzoeker een aantal foto's neer. Verzoeker heeft veel vrienden en vriendinnen gemaakt in België. Hij gaat regelmatig uit met hen en drinkt regelmatig samen alcohol. Verzoeker wenst ook te benadrukken dat zijn mentaliteit hier heel erg veranderd is op positieve manier. Hij voelt zich hier thuis en gelukkig. Hiermee wenst verzoeker te laten zien dat hij op zeer intense wijze is overgegaan tot de verinnerlijking van onze Belgische taal, zeden en gewoonten en zich de Belgische samenlevingsnormen in hoge mate heeft eigen gemaakt en op economisch, sociaal en cultureel terrein en op andere terreinen van het maatschappelijk leven."*

De vermelde foto's zijn bij de nota gevoegd. Verzoeker laat na verdere en concrete duiding te geven bij de neergelegd stukken.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghaanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van februari 2024 en EUAA Afghanistan Country Focus, november 2024).

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij afkomstig is uit een dorp waar de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig waren, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij een praktiserende moslim is en dat hij minder dan twee jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gemotiveerd: *"Ten slotte wenst het CGVS nog in te gaan op een aantal zaken. Vooreerst geeft u aan het einde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook aan dat u de taliban vreest omwille van uw verblijf in Europa en uw studies van een vreemde taal. U stelt dat u verwesterd bent omdat uw levensstijl is veranderd, omdat u uw baard scheelt en omdat uw kledingstijl en haarstijl niet volgens de stijl van moslims is (CGVS p. 18-19). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat uw kleding- en haarstijl deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U geeft hierbij aan dat de taliban u zullen verdenken van het veranderen van uw religie omwille van uw verblijf in een niet-moslim land (CGVS p. 18-19), hetgeen slechts een blote bewering is aangezien u geen concrete dreigementen vanwege de taliban aan uw adres in dit kader kan aanreiken (CGVS p. 18-19). U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen*

aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Hierbij wenst het CGVS te benadrukken dat uit de landeninformatie niet blijkt dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Hierover wordt infra meer in detail geargumenteed bij de bespreking van uw nood aan subsidiaire bescherming.”

Verzoeker laat dit motief, dat steun vindt in het dossier, ongemoeid. Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

In de beslissing wordt terecht gesteld:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste

plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.”

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij wordt vervolgd door de taliban of een andere actor of het risico loopt om te worden vervolgd.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Allereerst moet worden gesteld dat, nu reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen verwestering aantoonde, niet kan worden besloten dat hij, omwille van een verwestering, het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Daar zijn asielaanvragen ongelooftwaardig werden bevonden kan hij ook niet nuttig naar dit relaas verwijzen met het oog op de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus.

Verder moet worden gesteld dat niet blijkt waarom verzoeker meent dat het standpunt dat werd ingenomen door de VN mensenrechtencommissaris, Michelle Bachelet, omtrent de problemen in Panjshir, de situatie van de vrouw en van etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en haar verwijzing naar de humanitaire crisis in dat land dienstig zijn. Verzoeker is een man, hij is niet afkomstig uit de provincie Panjshir en gaf nooit aan te behoren tot een etnische of religieuze minderheidsgroep. Er wordt ook niet aangetoond dat verweerders beoordeling dat de socio-economische situatie in Afghanistan in voorliggende zaak geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus incorrect is.

Verzoeker stelt op algemene wijze dat uit rapporten blijkt dat er in Afghanistan sprake is van dodelijk geweld, van willekeurige arrestaties, van illegale detentie, van slechte gevangenisomstandigheden, van een gebrekkige gezondheidszorg en van een strikte interpretatie van de sharia maar toont hiermee niet aan dat hij zelf een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende verzoekers betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden opgemerkt dat hij aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Kunar en dat uit de informatie waarover de Raad heden beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan, november 2024, en EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Verzoekers standpunt dat uit oudere cijfers nog geen conclusies kunnen worden getrokken wijzigt hier niets aan. Tevens kan nog worden geduoid dat de UNAMA in juni 2023 nog een nieuw verslag heeft uitgebracht, waarin ook wordt geconcludeerd dat het aantal burgerdoden in Afghanistan significant is gedaald sinds de machtsverovering door de taliban (UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, 15 August 2021 – 30 May 2023, blz. 12). In dit verslag wordt er

eveneens op gewezen dat slachtoffers meestal vielen bij aanslagen die waren gericht tegen religieuze en etnische minderheden en overheidspersoneel. Soortgelijke inlichtingen kunnen worden teruggevonden in andere recente verslagen (EUAA Afghanistan: Country Focus, november 2024). Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat er gegevens eigen aan zijn persoon zijn die toelaten te besluiten dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad merkt op dat verzoeker meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend omdat hij een reëel risico loopt op schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker zet hierbij, met verwijzing naar tal van documenten, de socio-economische situatie in Afghanistan uiteen en stelt te vreezen dat hij bij een terugkeer naar dat land in een situatie van extreme armoede dreigt terecht te komen waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zal kunnen voorzien. Hij betoogt dat de verergering van de socio-economische toestand in Afghanistan is veroorzaakt door de gedragingen van de nieuwe taliban-regering.

Dat de minder goede socio-economische situatie in Afghanistan, na de machtsovername door de taliban, in augustus 2021, nog verder is verslechterd wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat verweerder verkeerdlyk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad, dat geen precedentswaarde heeft, leidt niet tot een ander besluit.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat de precaire humanitaire situatie in Afghanistan voornamelijk is te wijten aan het handelen van de taliban kan niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het betoog in het verzoekschrift over het leven onder talibanbewind en de talrijke mensenrechtenschendingen, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op

het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in het verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

Betreffende zijn betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden opgemerkt dat verzoeker aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Kunar en dat uit de informatie waarover de Raad heden beschikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan november 2024) blijkt dat burgers in deze provincie actueel geen ernstig risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De uitvoerige uiteenzetting van verzoeker, waarbij hij ook verwijst naar minder recente informatie, naar de situatie in andere provincies en naar doelgerichte aanslagen, laat de Raad niet toe tot een ander besluit te komen. Gezien de informatie in het rechtsplegingsdossier kan verzoeker ook niet worden bijgetreden in zijn standpunt dat er geen deugdelijke doorstroming van objectieve informatie meer is aangaande de situatie in Afghanistan, dat een analyse van de veiligheidssituatie dus niet mogelijk is en dat niet kan worden geoordeeld dat de situatie is verbeterd.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vijftientig door:

M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC